

Interview Kom maar bij het vrouwtje
Noordhollands Dagblad - 19 februari 2004
door Hans Kottmann

Een heerlijk stadje om binnen te zitten

Servaes Nelissen uit Wijdewormer tragi-komisch in 'Kom maar bij het vrouwtje'

Servaes Nelissen een inwoner van Wijdewormer kneep 'm een beetje de laatste weken: "Ik woon op een hoge woonboot. Tijdens de stormen van de laatste tijd gingen we vreselijk op en neer." Nelissen is acteur en theatermaker. Hij maakte en speelde eigen producties als 'Altijd zondag' en 'Herberts aquarium' en acteerde bij anderen, onder meer in 'De Nietsfabriek' (Orkater) en Rieks Swarte. ('Potters beesten' en 'Parijs in de XXste eeuw').

Momenteel speelt Nelissen de tragikomische solo 'Kom maar bij het vrouwtje'. In een mix van toneel, cabaret, mime, tekst, poppenspel en muziek geeft hij gestalte aan de docente Gerti, die haar leven de revue laat passeren. Het is de laatste avond van de vakantie. Zal ze de volgende dag ook echt naar school gaan?

Nelissen: "Het begon als een sobere monoloog in een huiskamer, twee jaar geleden tijdens het Reuring-festival in Purmerend. Ik heb 'm voor het theater aangepast. Gerti was eerst teveel een grijze muis. Ik heb het spannender gemaakt en er muziek onder gezet. Op De Parade zagen afgelopen zomer 6000 mensen de turboversie van 40 minuten. Ik had elke avond per voorstelling 120 mensen in de tent."

"In wezen is deze vrouw slim, intelligent en heeft veel humor. Zo zegt ze bijvoorbeeld over haar woonplaats Purmerend: 'Een heerlijk stadje om binnen te zitten want je hoeft je nooit af te vragen of het buiten leuker is.' Uit de reacties in het gastenboek blijkt dat men het ongelofelijk herkenbaar vindt: 'Je lijkt op mijn zus, moeder, tante'."

Nelissen vervolgt: "Gerti reist, maakt muziek, schrijft gedichten. Natuurlijk snakt ze naar liefde, maar ze is niet zielig. Dat ze geen kinderen heeft is pijnlijker. Ze heeft een leuk contact met de zoon van haar zus maar dat verwatert als die opgroeit. Die zus is eigenlijk wel een grijze muis; burgerlijk en met een foute man getrouwd."

Intimiteit

De basis voor een voorstelling is bij Nelissen 'een soort intimiteit en rust'. Maar, voegt hij daar aan toe, hij kan ook uit de band springen. "Onlangs speelde ik in de voorstelling 'Onrein' (tekst: Abdelkader Benali) een westerse hond in driedelig pak bij een Marokkaans gezin. Een vrij uitbundige rol met nuchtere kantjes. Ik had veel vrijheid en kon overal tegenaan piesen, bij wijze van spreken. Dat zal ik in mijn eigen voorstellingen niet zo snel doen. Het was een bizarre ervaring: de ene avond hadden we een staande ovatie en de andere het doodstil blijven."

Ziet hij terugkerende thema's in zijn eigen voorstellingen? "Er is altijd een spanningsveld tussen het individu en de omgeving. Ik gebruik humor als middel om te ontsnappen aan de treurigheid en het gaat vaak over mensen die op een keerpunt in hun leven staan en de balans opmaken."

Houding

Tot een van zijn mooiste toneelervaringen ['een belevenis'] rekent hij 'Neanderdal' bij de toneelgroep Nieuw West. "We speelden onaangepaste jongeren - tegen het neofastistische aan - die veel dronken, roken en elkaar aftuigden. Het ging niet over toneel spelen en trucjes maar om de houding die je moest hebben op het toneel en de intentie waarmee je emoties overbracht. Het was heel waarachtig allemaal. Familie en vrienden waren totaal verrast en ook geschrokken. Dat was totaal iets anders dan ze van mij gewend waren." Naast 'Kom maar bij het vrouwtje' rekent hij 'Altijd Zondag' tot een van zijn juweeltjes. Nelissen: "Het speelde zich af in een verzorgingstehuis waar maar één mannelijke bewoner tussen allemaal vrouwen zat. We speelden de verplegers en hadden ook nog een rol als bewoner. Op het podium zag je heel veel 'mensen'; die vrouwen had ik uit schuimrubber geknipt en in rolstoelen gezet." Dat Nelissen niet voor één gat te vangen is mag blijken uit de volgende anekdote. "Ik speelde ooit met Theo Terra een schoolvoorstelling in de schouwburg. Een paar leraren die zaten er aan de zijkant gewoon doorheen te kletsen. Toen ik onder keiharde muziek transformeerde naar een soort King Kong stoof ik hun richting uit schudde ze flink door elkaar en brulde: Als jullie nou je bek niet houden!"